

GFM MAG

Reportatge

XVII 12 Hores de Glosa a Manlleu

Concurs fotogràfic

Grup fotogràfic Manlleu

Passat, present i futur d'una passió

Galeria

L'instant a l'esport

La fotografia esportiva
de Carles Costa

Tècnica

El truc del mes

Estabilització del trípod

Apilament d'imatges

Focus stacking

Exposure stacking

Entrevista

PHOTOLARI

"Les enfants terribles de la fotografia"

Foto: Carles Costa

Junta Directiva

President: Eduard Crispí
Vicepresident: Pep Redorta
Tresorer: Oriol Santos
Secretària: Raquel Trullà

Consell Editorial

Xevi Vilaregut
Eduard Crispí
Xavier Villariego
Joan Carles Rovira
Manel Pablo

Col·laboracions

Carles Costa
Alba Villariego

Revisió textos

Jordi Cervera

Contacte

hola@gfmanlleu.cat

GFMag

És una revista de Grup
Fotogràfic Manlleu
www.gfmanlleu.cat

El GFM, el Consell Editorial i la revista GFMag, no es fan responsables de la vulneració de drets de tercers en les fotografies presentades pels col·laboradors; així mateix, tampoc es fan responsables en cas de reclamacions de drets d'imatge, tant de particulars com d'entitats de gestió de la propietat intel·lectual, (SGAE, altres) a les quals les persones que hi apareixen puguin estar adscrites.

Totes les fotografies de la revista estan protegides per drets d'autor. No està permesa la reproducció total o parcial per qualsevol mitjà sense l'autorització expressa i per escrit del propietari del copyright.

© All rights reserved

Eduard Crispi
President GFM

Semper Fi

El Grup Fotogràfic Manlleu (**GFM**) va néixer el 19 de juny de 1982. En aquell moment, la indústria de la fotografia estava totalment dominada per la pel·lícula analògica, ja que era el mitjà més utilitzat per capturar imatges. Ara, 43 anys després, el GFM ha viscut i s'ha adaptat a tres grans revolucions generacionals en el món de la fotografia:

La primera va ser l'arribada de la fotografia digital. Tot i que la primera càmera digital es va inventar el 1975, no va ser fins a finals del segle XX i principis del XXI que aquesta tecnologia va revolucionar completament la fotografia. De sobte, es podia disparar, veure la imatge a la càmera i revelar-la a l'instant. Allò que abans prenia hores o dies, ara es feia en segons --- "Dit i fet".

La segona gran transformació va arribar amb la revolució dels smartphones. El 2024 es van vendre 1.220 milions de telèfons intel·ligents arreu del món, mentre que només es van adquirir 8,37 milions de càmeres digitals. Segons Apple, cada any es fan més de tres bilions de fotografies amb iPhones. Aquestes xifres evidencien l'enorme impacte de la integració de les càmeres als telèfons mòbils, fent que la fotografia sigui més accessible que mai.

I ara ens trobem immersos en la tercera gran revolució: la Intel·ligència Artificial. La IA no només està canviant la fotografia sinó que està transformant el món sencer. La seva influència en la creació, l'edició i fins i tot l'expressió artística, creix a un ritme vertiginós.

Tots aquests canvis són evidents en el nostre dia a dia. Ara fa deu anys, un company nord-americà em va dir: "És sorprenent la quantitat de càmeres que encara es veuen a Europa. Als Estats Units, si algú té una càmera, o bé és un amateur o un professional, la gent normal només fa fotos amb el mòbil." Deu anys després, aquesta realitat també ha arribat a Europa.

Però malgrat aquestes transformacions tecnològiques, vivim una època daurada per a la fotografia. Els apassionats per aquest art continuem sent "*semper fi*", sempre fidels a la nostra passió. No rebutgem les noves eines i tecnologies sinó que les incorporem al nostre procés creatiu. Com diu la dita neerlandesa: "No podem lluitar contra el vent, però sí ajustar les veles"

Després de 43 anys, el GFM manté la mateixa passió que el primer dia. Seguim desenvolupant noves idees i projectes i un d'aquests és precisament la revista que tens "entre les mans" ara mateix. Un gran equip de membres del GFM ha treballat amb entusiasme per fer-la realitat i esperem que en gaudeixis tant com nosaltres ho hem fet creant-la.

Semper fi!

Eduard Crispi

Tècnica i Trucs

10 Apilament d'imatges
Una aproximació tècnica explicada pas a pas.

20 Truc del mes
Estabilització del trípod

Reportatges

04 Passat, present i futur del GFM
43 anys de cultura fotogràfica i experiència creativa a Manlleu.

39 12 hores de Glosa a Manlleu
Una experiència musical i un concurs fotogràfic.

Galeria

21 L'instant a l'esport, Carles Costa
Tècnica i creativitat en una modalitat fotogràfica que encara té molt a dir.

L'entrevista

14 PHOTOLARI
"Les enfants terribles de la fotografia".
Qui són, què són, què fan?

Activitats GFM

31 EL REpte MENSUAL
Fotografia de paisatge en format quadrat.

43 INSTAGRAM
Un petit tutorial sobre Instagram, i una repassada al nostre feed.

45 ACTIVITATS INTERNES
Calendari Manlleu 2026
Compra-venda material fotogràfic

Agenda

46 CONCURSOS
Pels que vulguin competir, aquí teniu una guia de concursos.

47 ACTIVITATS FOTOGRÀFIQUES
Promogudes per altres centres o entitats

Passat, present i futur d'una passió

per Joan Carles Rovira

El Grup Fotogràfic Manlleu (GFM) va néixer el dia 19 de juny de 1982 per iniciativa d'un grup d'amics aficionats a la fotografia amb ganes de compartir les seves experiències i de créixer en el domini de les tècniques i estètica pròpies de la seva afició comuna.

Es va constituir una Junta Promotora formada per mitja dotzena de socis que es trobaven a casa d'en Joan Gabarró, soci fundador, on hi havia l'espai per poder reunir-se. Ben aviat però, el nombre de socis va passar a 27 i la Junta es va preocupar de buscar un local social més adequat. Va ser aleshores que el GFM es va traslladar, primer al carrer del Pont nº 41 i al cap de poc temps, al carrer Amistat nº 32, en dependències municipals. Posteriorment, l'any 1985, es traslladà definitivament a la casa de Cultura de Can Puget, que n'és encara la seu social.

El mateix any es varen crear els primers Estatuts com a Societat Cultural civil sense ànim de lucre. Aquells Estatuts estaven inspirats en els d'una entitat més veterana i amiga, Foto Art Manresa. Els Estatuts es varen enviar a la "Delegación del Ministerio del Interior" que els va retornar dient que havien d'estar redactats en castellà.

Finalment, el 20 d'agost varen ser aprovats i el GFM va ser inscrit amb el nº 60.2016 al registre, essent el primer president en Miquel Borgoñoz i Font.

Llavors, ja hi havia 40 socis. Més tard, l'any 2004, els Estatuts es revisen i es redacten de nou, aquest cop sí, en català.

Exposició al Museu del Ter

Fou també l'any 1985 que l'Entitat va adherir-se a la Federació Catalana de Fotografia per tal d'obrir-se a altres agrupacions, intercanviar experiències, participar en concursos, jurats i altres activitats.

La decisió va ser valorada de forma molt positiva, i això permet al GFM conèixer millor d'altres grups fotogràfics. El GFM és l'entitat adherida número 19.

L'any 1988 el GFM va organitzar el que seria un dels esdeveniments fotogràfics més importants de la Comarca: la I Biennal Fotogràfica d'Osona. L'objectiu era mostrar i potenciar la fotografia a Osona.

Aquest esdeveniment era obert a aficionats i professionals. En aquesta primera convocatòria hi va participar com a fotògraf invitat en Manel Esclusa.

L'esdeveniment va tenir lloc a la Casa de Cultura de Can Puget. La mostra va reunir 38 fotògrafs i va tenir 1.341 visitants.

La Biennal es va repetir per tres vegades més, el 1990, 1992 i 1994 respectivament. En aquestes ocasions s'hi va editar un catàleg commemoratiu, amb fotografies dels participants.

L'any 2007, aprofitant la celebració del 25è aniversari del GFM, es decideix renovar el logotip. El dissenya el soci David Fajula Jufre i el 2012 ell mateix el redissenya.

Es crea també un lloc web propi: (www.gfmanlleu.org)

L'any 2012, el GFM va celebrar el seu trentè aniversari i es varen fer diverses activitats commemoratives.

Una de les més destacades va ser el concurs homenatge al desaparegut fotògraf japonès Michio Hoshino. Diversos diaris a l'estranger, com ara els diaris d'Alaska Juneau Empire i Fairbanks Daily, se'n van fer ressò (la major part de la trajectòria professional com a fotògraf de natura d'en Michio Hoshino va tenir lloc a Alaska).

Sortida fotogràfica a la Riera de Merlès

Veredict dels concurs dels Tonis

Primers cursos de fotografia al GFM, 2004

Una altra activitat molt important va ser l'exposició fotogràfica "Manlleuencs". Es varen fer retrats d'una trentena de ciutadans populars de Manlleu, i es va publicar un llibre.

També es va portar a terme el projecte www.fotodiari.cat. Es tractava d'un diari publicat a internet amb una fotografia per cada dia de l'any.

Més recentment s'ha retut homenatge al fotògraf finès Hannu Hautala, inspirador en la foto de Natura i que fins i tot ens va visitar a Manlleu fa uns anys.

El GFM té presència a diferents xarxes socials com Facebook, Twitter, i ara principalment a Instagram. S'utilitza WhatsApp com a canal d'informació interna i externa i correu electrònic.

Actualment, el GFM és una de les entitats fotogràfiques més dinàmiques de la comarca. Està formada per més de 80 socis, sobretot de Manlleu, però també de la resta de la comarca.

La riquesa de GFM es basa en la diversitat.

Alguns dels nostres socis són veterans dins el món de la fotografia. Això aporta molts coneixements a les noves generacions de fotògrafs que arriben al GFM. D'altra banda, aquestes noves generacions, aporten una visió nova de la fotografia.

Hi ha aficionats a les diferents disciplines fotogràfiques: Paisatge, Retrat, Blanc i negre, *Street photography*, Macro, Natura, Fauna... Alguns dels socis són professionals de la fotografia i cal destacar la progressiva participació femenina dins del grup. Caldrà però anar-la fent créixer.

Santi Sitjà i Immaculada Tubau

Lliurament premis dels Tonis

Primers cursos de fotografia al GFM, 2004

Lliurament de premis dels Tonis

Per tal de compartir coneixements i experiències, el GFM organitza xerrades, tallers, sortides pràctiques, etc.) Al llarg de l'any, algunes xerrades es fan amb ponents externs de reconegut prestigi i d'altres amb membres del mateix GFM.

Sempre que és possible, també es participa en els esdeveniments que es produeixen a la nostra ciutat: Festa del Serpent, Festes dels Tonis, Cicle de Jazz, Trobades Geganteres, Cicles de Música...

Per als mesos vinents hi ha diversos projectes, un dels quals és aquesta mateixa revista, i aquest camí ha estat possible gràcies al lideratge dels diferents Presidents: Miquel Borgoñoz, Joan Gabarró, Angel Latorre, Xavier Vilaregut i Eduard Crispí i gràcies també a la participació dels socis, que desitgem puguin anar augmentant en nombre.

Xevi Vilaregut i Joan Gabarró

Lliurament de premis dels Tonis

El soci més veterà, 92 anys.

Joan Gabarró i Gorgues

En Joan Gabarró i Gorgues, és ara mateix el nostre soci més veterà. L'entrevistem a casa seva, al pis de dalt de la botiga / sastreria que ell va obrir a Manlleu ja fa uns quants anys.

En Joan és una persona afable, a qui li agrada explicar coses i els molts records i anècdotes que ha passat al llarg dels anys viscuts.

Escolta sempre abans de parlar i es mostra satisfet del que ha fet, amb un lleuger somriure al rostre. De vegades és un punt irònic.

Malgrat les limitacions físiques pròpies de l'edat, manté l'autonomia; es desplaça amb cadira per casa i ell sol es trasllada amb un pujaescales fins a la planta baixa, on agafa una cadira motoritzada i surt al carrer fent un llarg trajecte. De vegades el podem trobar al costat del riu mirant el paisatge i la gent que passa i de tant en tant xerrant amb algú.

Va néixer a Avià, al Berguedà, el 21 de febrer del 1933.

Sempre ha parlat amb orgull del seu poble.

Va obtenir el títol de Mestre Tallador a l'Acadèmia de Corte Rocosa de Barcelona l'any 1954 i, el 1956, va obrir una Sastreria a Avià, on compaginava l'ofici de sastre amb el de fotògraf, que ha estat sempre la seva gran afició.

M'explica que en un casament, podia fer una feina doble. Sovint feia el vestit del nuvi i després les fotos del casament.

Tanmateix, en aquella època feia batejos, casaments, fotos dels difunts... li he sentit dir que el pitjor que et pot passar és fer una foto del difunt i que surti moguda.

Ens diu que va aprendre la tècnica de la fotografia a Berga, concretament a Foto Luigi, establiment que, malauradament, va tancar

l'any 2022 per manca de relleu, després de 103 anys d'activitat.

El 1971 arriba a Manlleu, amb 38 anys i obre la Sastreria Gabarró al Passeig de Sant Joan, que encara continua amb la seva filla Coloma, i on va continuar actiu fins no fa pas tants anys.

L'any 1982 va ser un dels fundadors del Grup Fotogràfic Manlleu, i el segon president després d'en Miquel Borgoñoz.

Durant molt de temps ha estat Pal de Paller del GFM; només cal dir que habitualment les trameses de fotografies pels concursos que organitzava el GFM (cal recordar que en l'etapa analògica eren fotografies físiques muntades en una cartolina) es remetien a casa d'en Joan, on s'acumulaven fins al dia del Veredict.

Com a fotògraf ha fet de les seves fotos punts de llibre, dels quals també n'és un gran col·leccionista; també col·lecciona plaques de cava, segells, monedes, postals...

Ha guanyat diversos premis en concursos de fotografia i el 2002 el van nomenar Membre d'Honor de la Federació Catalana de Fotografia.

També ha fet algunes publicacions com: (1999) Diari d'un pelegrí. Vivències del Camí de Sant Jaume. Manlleu: l'autor. (1999) Records d'un sastre. Anècdotes viscudes a la sastreria. Manlleu: l'autor (2009) Els meus records.

En Joan ha tingut diverses càmeres fotogràfiques, però recorda especialment la Nikon F90, i després la seva Leica manual que encara manté com un petit tresor. Amb l'aparició de les càmeres digitals també s'hi va iniciar, però mai li varen produir aquella emoció de l'analògic i va entrar-hi poc.

Finalment, en Joan sempre diu que quan es mori, vigilem que la seva dona no es vengui la seva Leica pel preu que li va dir que valia... Quan acabem de parlar ens acomiadem, ell baixa també l'escala i agafa la seva cadira motoritzada.

Jo vaig a casa meva i agafo la meva càmera, per anar cap al riu, i al cap de poca estona veig algú que s'acosta ràpidament en una cadira motoritzada... i és en Joan que ja està a un quilòmetre i mig de casa seva.

Gràcies a tots aquells que ens han acompanyat al llarg dels darrers 43 anys i molt especialment a en Joan Gabarró per la feina feta!

Prova Slider a Vilanova de Sau

Amb Álvaro Méndez (Photolari) al Photo Forum fest 2025

Exposició Costa Rica, pura vida

Fotografia Cervesa Premis

En aquest ordre

Film&Beer

(Ral·li Fotogràfic Analògic)
Manlleu, 25/5/2024

Cartell Film & Beer 2024

XLIII RAL·LI FOTOGRÀFIC TONIS DE MANLLEU

GFM **19 GENER 2025** Festes dels TONIS MANLLEU 2025
info: www.gfmanlleu.cat

Cartell Tonis 2025

Exposició Tonis 2025 al Museu del Ter

Text: Xevi Vilaregut
Fotografia: Xevi Vilaregut

Bàsicament, és una de les tècniques que s'han desenvolupat des de l'aparició de la fotografia digital. Això no vol dir que no es poguessin aconseguir coses semblants en el passat, però la manera de fer les fotos era diferent, per diferents motius.

- Per guanyar profunditat de camp, en paisatge i/o macrofotografia (*focus stacking*).
- Per capturar més llum sense cremar l'exposició, en astrofotografia i/o HDR (*exposure stacking*)

En el *Focus Stacking* s'aprofita la part més nítida i enfocada de cada una de les imatges, en l'*Exposure Stacking* s'acumula l'exposició, bé per "fer sorgir" llum que no sortiria en una sola exposició, bé per reduir soroll: donat que hi ha un tipus de soroll que és aleatori, si fas moltes exposicions, calculant el valor mínim comú tindràs una informació amb poquíssim soroll o inexistent.

Raons per les quals, volem utilitzar aquesta tècnica.

Tots sabem que si obrim el diafragma perdem profunditat de camp (PoF) i, en canvi, si el tanquem en guanyem. Però hi ha casos en els quals no ens serveix tancar obertura per guanyar PoF. Analitzem primer què afecta, en quina mesura i per ordre, a la profunditat de camp:

- 10

- Obertura. A més obertura menys PoF, a menys obertura més PoF. Però aquí cal aplicar un incís decisiu en alguns casos: a menys obertura, també augmenta la difracció, un dels defectes òptics que tenen totes les lents.

- Mida del sensor. Com més gran és el sensor, menys PoF a la mateixa focal, obertura i distància focal. Per aquest motiu és difícil desenfocar molt amb un mòbil.

Tenint aquestes raons, què passa si volem fer una foto de paisatge en què ho volem tot enfocat, però el pla més proper a la càmera és massa a prop? Posem un exemple: volem un primer pla d'unes flors, però també volem que es vegi tot el paisatge fins a l'infinit.

Utilitzem un angular, un 14 mm per guanyar PoF i també per tenir més camp de visió. La hiperfocal d'aquest objectiu a f11 en una *full frame*, és a 0,66 metres, o sia que si ho vull tot enfocat, el primer pla, les flors, han de ser mínim a 0,66 m. Però com que les flors són molt petites, si les deixo a aquesta distància, es veuran molt petites i perdran l'efecte de primer pla i la importància que els hi volia donar.

Podria tancar més l'obertura, per exemple fins a f22 i guanyaria distància en curt, 0,3 m, però llavors apareix la temuda difracció, amb la consegüent pèrdua de definició, cosa que en fotografia de paisatge sap molt greu.

Voldria com a mínim deixar la primera flor a 0,18 m, que és el punt d'enfocament mínim en algunes d'aquestes òptiques.

La solució és utilitzar un objectiu descentrable, o bé una càmera de banc òptic, canviant el paral·lelisme dels plans de la imatge i guanyar aquesta PoF sense haver de tancar l'obertura, que és tal com ho fèiem amb la pel·lícula de tota la vida. O bé, per als pobres que no disposem d'aquests aparells, podem fer un apilament de focus. En el paisatge en qüestió, amb 3 fotos, una enfocat al mínim punt d'enfocament, l'altre uns pocs centímetres més enllà i l'última a la hiperfocal, ho tindríem resolt.

Ara l'altre cas, també molt habitual i, en alguns casos, l'única manera de fer: Volem fotografiar un primer pla d'una orquídia del gènere *Ophrys*; en alguns casos, la flor mesura 1 cm. Si volem un primer pla, ens hi hem d'acostar molt, tant, que ens cal un macro. També volem que quedi la flor ben resolta, o sia tot enfocat, per poder fer anàlisi científica/documental si ens cal. Donat que la distància al punt d'enfocament és tan petita, la PoF és de menys d'un mil·límetre, o sia que no ens quedaria tot enfocat com volem. La solució també seria un macro descentrable... i encara són més cars i rars que els citats anteriorment, però, tot i això, probablement tampoc aconseguiríem tot el que volem. La solució en digital és l'apilament de diverses fotos, segurament alguna més que en el paisatge. Entre 5 i 50, segons quin sigui el pla, tancat o molt tancat.

Posteriorment, farem l'apilament amb algun dels programes que ho permeten; en aquest cas es pot fer amb Photoshop, Helicon Focus, Zerene Stacker, i probablement hi ha més programes, però aquests són els més comuns.

Exposure stacking

En fotografia astronòmica, donada la seva naturalesa nocturna, ens trobem que no podem exposar durant molts minuts si fem l'exposició sobre un sensor digital, ja que l'exposició genera calor; com més temps més calor, i com més calor, més soroll es genera. Això no passava treballant amb negatiu, podíem fer exposicions molt llargues i, si a més acompanyàvem l'exposició amb una muntura equatorial que seguís el moviment de la terra, podíem fer exposicions molt llargues sense cap problema perquè no "generàvem" soroll. El problema que teníem era que, si fèiem servir pel·lícula amb sensibilitat molt alta, generàvem un gra excessiu en la imatge final.

La tècnica que s'utilitza en digital, és exposar unes quantes imatges, que poden anar des d'unes poques unitats fins a centenars, i des d'una exposició de durada "curta", fins a exposicions de 30" o d'1 o 2 minuts, tenint en compte la naturalesa de foto nocturna i deixant un temps d'uns segons per refredar el sensor; d'aquesta manera s'acumula informació i no es genera més soroll. La combinació amb la muntura equatorial és igual de recomanable i/o

necessària segons el tipus d'imatge que es vulgui obtenir.

Per fer l'apilament, el programa utilitzat és el PixInsight, o bé StarrySkyStacker o StarryLandscapeStacker en Mac.

Si només es fa per reduir soroll, o bé es fa un "star-trail", es pot fer amb Photoshop i els seus sistemes de fusió de capes.

La primera imatge és una de les 25 fotos que vaig apilar; 5" a ISO 6400.

Vaig mirar de no cremar res, però tampoc volia traces d'estrelles i, per aquesta raó, vaig apujar l'ISO.

La segona, és el resultat un cop processat.

També hi ha la possibilitat d'aplicar aquesta tècnica en altres tipus de fotografia, com per exemple fotografia de "cuques de llum". En el següent cas, són 20 fotos apilades en capes i fusionades en "*modo aclarar*" al Photoshop.

Entrevistem a:

*Les enfants terribles
de la fotografia*

EMMA GARCÍA, ÁLVARO MÉNDEZ & IKER MORÁN

PHOTOLARI

Entrevista: Manel Pablo
Fotografia: Carles Costa

“Són una de les veus més honestes i independents dins del món de la tecnologia fotogràfica en espanyol. No tenen por de dir el que pensen, encara que això signifiqui anar en contra de les grans marques.” No ho dic jo, ho fa ChatGPT.

El passat 29 de maig vam quedar amb Emma, Iker i Álvaro, l'equip de Photolari; sincers, amables i propers, ella i ells són els *Master Chef* de la comunicació fotogràfica en espanyol.

Creieu que ChatGPT té raó?

Iker Morán: Si, tampoc és que hi hagi moltes altres veus, no?.

Nosaltres sempre fem una cosa que no es fa en periodisme i que cada cop es fa menys, que és reconèixer que hi ha coses que no sabem i trucar a gent que ens sap.

També a YouTube hi ha com un cert protagonisme personal, que nosaltres també tenim, i en els nostres vídeos, sobretot l'Álvaro i jo que som els que més sortim, posem un estil propi i el que això genera, però intentem que els protagonistes no siguem simplement nosaltres; estem explicant una història, parlem d'una càmera, d'un viatge, estem explicant una entrevista, és a dir, periodisme. És el que ens fa diferents, jo crec.

Crec que la nostra excepcionalitat, excepcionalitat entesa com una cosa rara, no com un “ser millor que els altres”, és que fem periodisme i que som un mitjà de comunicació, amb tot el bo i tot el dolent que això implica; en fer això, nosaltres hem perdut campanyes de milers d'euros per criticar càmeres, i ens consta que també hem perdut campanyes que ja estaven aprovades.

Emma García, Iker Morán i Álvaro Méndez

Álvaro Méndez: S'ha perdut molt la crítica, sobretot el producte d'internet crec que s'ha tornat molt complaent en general, i va molt més buscant l'audiència o el clic.

Quan diuen que no podeu opinar perquè malgrat provar totes les càmeres no treballeu amb elles, què penseu?

Álvaro Méndez: Això es desmunta molt de pressa; tu creus que Antonio Lobato que comenta Fórmula 1, sap conduir un Fórmula 1 millor que Alonso?, o que qualsevol comentarista de futbol ha d'haver estat futbolista?

Crec que la gran majoria dels Youtubers i creadors de contingut que es posen a analitzar càmeres ho fan perquè comencen analitzant el seu propi equip i una vegada que et compres alguna cosa, és molt difícil que creguis que hi ha una altra cosa millor.

Hi ha molt creador de contingut que basa tot el contingut en l'equip que un dia es va comprar.

Per qui no us conegui, què vol dir Photolari, d'on veniu i qui sou?

Iker Morán: La història és molt senzilla i de nou no hi ha una estratègia... Twitter fa, no sé, fa vint anys, jo em vaig obrir un compte i en lloc de posar-me el nom, doncs em vaig inventar aquesta paraula, **Photolari**, una paraula que no existeix i seria una cosa així com el que fa foto. En Euskera "lari" significa el que fa, per exemple "Aizkora" és la destrat, i "Aizkolari" és el que utilitza la destrat.

Photolari seria el que fa fotos, però no és així, perquè en Euskera el que fa fotos és Argazkilari. Photolari és un nom que funciona en tots els idiomes i ens agrada.

Què us considereu més, periodistes, comunicadors fotogràfics, storytellers, creadors de contingut, youtubers o influencers?

Emma García: Bé el periodista ets tu, (Iker), periodista de professió i de sentiment.

Iker Morán: Per titulació jo soc llicenciat en periodisme, però crec que hem superat aquesta part de "si no tens un títol no ets periodista".

Soc molt periodista en el sentit que m'agrada la professió, defenso la professió, sento la professió, jo em definiria com a única i exclusivament periodista el que passa és que l'ofici de periodista ara mateix té com uns satèl·lits que t'obliguen, has de ser *Instagramer*, *YouTuber*... Vosaltres (referint-se a Emma i Álvaro), sou *influencers*?

Emma García: Jo em considero fotògrafa, però és veritat que dèiem que no només es fa fotografia, cal fer un munt de coses més, com ara vídeo, escriure articles, fer una mica de tot.

Álvaro Méndez: El que fem a Photolari encaixa en això que ara s'ha anomenat creadors de contingut, jo crec que el que fem realment és crear contingut i que en el nostre cas és un contingut que està molt associat a l'actualitat informativa.

“La foto da para comer, però no para cenar”. Com sobreviuu en aquest sector sense fer fotografies i en un món en el qual els usuaris ho volem tot gratis?

Álvaro Méndez: Nosaltres realment no vivim de la fotografia, o sigui, vull dir que les nostres fonts d'ingressos s'assemblen més a les d'una televisió que a les d'un fotògraf; nosaltres el que tenim és una audiència molt fidel, molt interessant per a les marques perquè és una audiència que gasta diners, que no només veu les coses i ja està, és una audiència que compra equip, està interessada en la fotografia, que sap del que parlem, i aquesta audiència vol estar al nostre canal, això ens permet doncs fer acords publicitaris, i si ho sumem amb el que dona YouTube, més el que donen altres fonts d'ingressos ens permet viure, però directament no vivim de fer fotos.

Emma García: Jo compagino Photolari amb la meva tasca de fotògrafa i bé, el que dèiem, fent una mica de tot i sí, és veritat que Photolari ja m'ocupa molt de temps, però faig de tot una mica.

Iker Morán: Jo en el seu moment volia ser reporter de guerra, vaig fer un postgrau de fotoperiodisme i després de dues setmanes vaig veure que, hòstia, això no és el meu, perquè jo era molt dolent fent fotos, i va sorgir el tema, mirar com viure de la fotografia però sense fer fotos.

Photolari sobreviu tenint moltes fonts d'ingressos diferents tot i fer molt poca tasca

comercial i de màrqueting, perquè al final nosaltres som tan pesats amb contingut - actualitat, contingut - actualitat, que moltes vegades la publicitat la veiem com una cosa molt secundària.

Probablement podríem no viure millor, però sí viure més tranquils, és a dir tenir aquesta estabilitat econòmica que és al que aspira qualsevol mitjà de comunicació, perquè quan arriba una pandèmia i et quedes amb el cul a l'aire, això sí que van ser mesos molt durs...

La fotografia és el que més va caure, la gent va deixar de comprar-se càmeres, les marques van entrar en pànic...

Emma García: Jo aquesta part, com a fotògrafa la vaig patir molt, va caure gairebé tot... Però bé, això de “no poner todos los huevos en la misma cesta” és bàsic.

Iker Morán: És una professió sempre en crisi, en els anys viscuts al món de la fotografia de periodisme no recordo cap moment que algú digués “que bé que va tot”; tampoc no ho vaig sentir a dir ni a les marques ni a les botigues.

Parlant de “cacharreo”, els mòbils estan agafant camp a les compactes, les *bridge* quasi han desaparegut, les rèflex tenen l'esquela feta i d'aquí a quatre dies la fotografia computacional ja et dirà com fer la foto. Cap a on anem?

Álvaro Méndez: Estem en plena era de Spotify, de l'*streaming* i el vinil es ven més que mai, aleshores jo crec que la gent sempre voldrà fer fotos i voldrà fer les seves fotos i les farà amb el que hi hagi; i tu deies que els mòbils han agafat terreny a les compactes i ara resulta que les compactes igual comencen a agafar una mica de terreny als mòbils. Les últimes tendències diuen que hi ha molts xavals que ja es cansen de fer fotos amb el mòbil i el que els ve de gust és una compacta com la que tenien els seus pares quan anaven al camp.

Sí, però els mòbils són cada cop més càmeres que telèfons...

Iker Morán: El mercat està molt boig ho hem dit un munt de vegades i viure l'experiència fotogràfica és el que està marcant ara les càmeres que més atenció generen, és a dir els xavals, van amb un mòbil i sí, amb un Iphone pots fer un percentatge altíssim dels treballs, nosaltres podríem gravar els vídeos només amb iPhone, sense cap problema, ningú no ho notaria, però per sort, hi ha persones que volen gaudir d'aquesta experiència fotogràfica, sigui amb un disparador o sigui amb la forma, per això els mòbils busquen l'estètica, tots volen assemblar-se a una Leica perquè busquen aquesta sensació.

Els mòbils acabaran tenint tot el que tenen les càmeres, la mida del sensor no importa, ens importa a nosaltres.

Álvaro Méndez: Navia deia en una entrevista, jo vull enfocar, a mi m'agrada fer això, per mi forma part de l'experiència fotogràfica.

Portem anys amb l'apocalipsi, el pas a digital era l'apocalipsi, treure el mirall era l'apocalipsi, tot és l'apocalipsi i sempre al final les coses es transformen, es recol·loquen, potser d'aquí a uns anys serà complicat viure de la fotografia, però, han desaparegut els ebenistes? Nooo, hi són, hi ha gent que fa mobles, i encara hi ha gent que prefereix un moble fet a mà...

Iker Morán: Mira, la càmera que més expectació ha creat en els darrers 5 anys és la Fuji X half, és una bestiola rara, és digital, però la gràcia de la X half és que simula l'experiència d'una càmera de rodet. Té sentit?, cap, però la gent busca aquestes coses.

Si després la compraran o no, ja ho veurem, però pel que fa a comentaris, de gent preguntant-nos, veient el vídeo, o de gent compartint i altres, feia molt, molt de temps que no passava.

Álvaro Méndez: La meva previsió de guru, i quedarà enregistrada per si m'equivoco, és que

les càmeres, en l'àmbit de sensor i òptica han arribat a un nivell tal alt de perfecció que a partir d'ara es començarà a veure que oferiran coses diferents; per on aniran no ho sé, però crec que hi haurà un canvi en aquest sentit.

Emma García: Jo crec que al final és adaptar-ho una mica a la teva feina, i continuar avançant, evolucionant, aplicant les noves eines que van apareixent en el teu treball diari.

Jo faig fotografia gastronòmica i no em sembla pas malament la idea d'utilitzar Intel·ligència Artificial o el que sigui per millorar algunes coses o perquè em resulti més fàcil.

Crec que es mantindran les comandes perquè un restaurant, per exemple, continuarà volent que vagis a fer les fotos del seu espai i perquè això, ara per ara, és més difícil recrear-ho amb IA; ara bé, fer un plat amb un fons blanc, segur que li és més fàcil.

La persona que abans només mirava fotos, no es posarà ara a fer IA, ho continuarà demanant a fora.

Kodak es va declarar en fallida en 2012, però a finals de 2024 modernitza les seves instal·lacions de Rochester i amplia la plantilla per a fabricar pel·lícula, Pentax treu en 2024 la Pentax 17, la nova càmera de rodet, Ilford augmenta la inversió per a fabricar pel·lícula fotogràfica, per no parlar de Leica. Què està passant en el mercat fotoquímic?, segueix viu?, per què?

Iker Morán: Fa dos dies a Revela't, que és un festival de fotografia química vam estar parlant amb la gent de Carmencita Lab -que jo crec que és el laboratori químic més important d'Espanya ara mateix, a nivell, no sé si de

producció, però sí dels treballs que fan i per a qui treballen- i ells ens donaven dades; revelen 550 rodets al dia entre Espanya i Portugal, entre tots els seus laboratoris... i això és molt o poc?, aleshores ens va donar la xifra: fa vint anys un laboratori de València molt potent revelava 6000 rodets al dia. Llavors, està tornant la fotografia química?, sí, però mai tornarà a ser el negoci que va ser, i a més, ara faré de Gurú... Tornarà?, podem dir que ha tornat la fotografia química i també que està de moda, però una altra cosa serà el dia que Fujifilm tregui una càmera de rodet.

Ningú no coneix el mercat químic de càmeres, de revelatge, millor que Fujifilm a escala de grans empreses. Mentre ells no treguin una càmera de rodet, és que saben que no hi ha un mercat prou gran per muntar una línia de producció o una fàbrica.

Álvaro Méndez: Jo crec que potser la fotografia química està de moda, i per això hi ha escassetat, però també pot ser que hi hagi escassetat, i per això sembla que està de moda.

També es diu que és superdifícil aconseguir

rodets, però potser és que la gent tampoc té tant interès per aconseguir-los.

Iker Morán: Nosaltres no sabem quina és la notícia química del moment més enllà de la Pentax 17, em refereixo al fet que coneixem a gent que es mou molt bé en aquest món, que sap el que és l'últim que ve, per exemple que coneixia el projecte de càmeres de Pentax analògiques, un projecte que semblava que seria la bomba, però tots els rumors diuen que això està paradíssim, perquè algú a Ricoh ha dit... Com?, que ens gastarem quants milions en què...?!

Informativament, és molt interessant, però econòmicament jo crec que no.

Entre nosaltres, en secret i sense que surti d'aquí, quines novetats espereu en càmeres i objectius?

Iker Morán: Doncs ve un estiu més mogut del que jo pensava, al juny hi haurà, que jo sàpiga, tres llançaments, i objectius també. Hem passat uns anys una mica tranquils, però ara toca renovar-se; al final és fàcil saber què hi haurà, tu mires càmeres professionals de 4 anys més o menys i semiprofessionals 2-3 anys...

Álvaro Méndez: En general, la frenada que ha fet Sony és sorprenent, però també és que té de tot. Sony està molt centrada en les òptiques, i en el terreny de les òptiques fa coses diferents. Per exemple estem veient molt zoom ultra lluminós, òptiques com el 50-150 f/2, és a dir no tornen a fer un altre 24-70 f/2,8 millorat perquè ja està tot inventat.

Fent un *remake* de *Blade Runner*, imagineu l'escena final, està plovent i el replicant Nexus 6 assegut diu "he vist coses que vosaltres no creuríeu, grans salons fotogràfics com parcs d'atraccions visitats per desenes de milers de persones, he caminat per un món sense ordinadors, telèfons mòbils, internet ni càmeres digitals, he vist la màgia d'aparèixer imatges sobre el paper en un quartet pudent a àcid acètic, il·luminat només per una petita llum vermella; tots aquests moments es perdran en el temps, com llàgrimes en la pluja. Hora de morir".

¿Li ha arribat també l'hora a la fotografia estrictament humana o fins i tot a la fotografia humana?

Iker Morán: L'amo de Leica internacional en una entrevista va dir que arribarà un moment en què les marques de luxe valoraran la fotografia feta per humans, i és més, ell deia que només és fotografia si la fan humans i està feta amb una càmera; no especificava la definició de càmera, i jo estic bastant d'acord amb això.

Emma García: La fotografia artística sempre hi serà, les intel·ligències artificials o el que sigui podran fer una imatge, però el que es valora en pintura o en qualsevol altre art és que ho faci un humà.

Álvaro Méndez: Des dels primers humans a les coves d'Altamira hi ha una pulsio per representar la realitat, no crec que mori, a més jo crec que avui es fan més fotos que mai.

El truc del mes

per Eduard Crispi

Estabilització del trípod

Quan fem fotografia, les condicions que ens trobem no són sempre les del llibre. M'ha passat molts cops que el vent fort m'ha fet perillar l'estabilitat de la foto així com la integritat de l'equip. Fins i tot alguna vegada el vent m'ha tirat el trípod a terra.

Per estabilitzar el trípod utilitzo una *daisy chain*. La *daisy chain* és un component usat en escalada per progressar en una paret. Bàsicament, es tracta d'una cinta cosida en la qual pots posar el mosquetó a diferents alçades. Jo hi penjo a la motxilla.

En funció de com estigui desplegat el trípod hi penjo la motxilla a diferents punts de la *daisy chain*. Com més pesada és la motxilla més estabilitat aconsegueixo i com que normalment la meua pesa molt, aconsegueixo fer fotos amb vents relativament forts.

Una *daisy chain* no és molt cara, però una alternativa molt més econòmica és un *Cordin* amb diferents nusos a diferents alçades.

L'instant a l'esport, la fotografia de:

CARLES COSTA

Entrevista : **Xavier Villariezo**

Iniciem la secció de GALERIA amb una petita entrevista al nostre company en CARLES COSTA per conèixer-lo una mica més.

Com i quan vas començar a interessar-te per la fotografia?

Vaig començar uns quants mesos abans de néixer la meua filla, l'any 90. Vaig pensar que m'agradaria tenir fotos d'ella. Això em va

Quina és la teua temàtica o especialitat preferida i per quin motiu?

Al principi tenia interès per la fotografia esportiva, ja que la meua intenció era captar coses en moviment. No

és que sigui un fanàtic de l'esport, però es tracta d'una disciplina que té moltes variants i enfocaments diversos, es pot captar el moviment ràpid, el moviment lent...; també té la possibilitat de fer servir focals diferents. La varietat d'esports és immensa i això dona una gran amplitud de possibilitats, evitant haver-se de centrar en un sol esport.

Intentes transmetre alguna cosa quan fas una fotografia?

Per a mi el més important és la recerca d'un fons concret, més que centrar-me en un subjecte o en molts. Crec que aquest fons és el que li dona rellevància a la foto. El protagonista, tot i que és el motiu, s'ha d'envoltar d'un entorn adequat per evitar que

aquests elements puguin distreure l'espectador. Per exemple, vas al circuit de Montmeló i vols fotografiar a Fernando Alonso; si hi ha 40 espectadors, tots 40 voldran fer-li una foto, això no és difícil, el complicat és buscar un punt de vista essencial, és a dir, emmarcar el subjecte dins un marc o un fons que el ressalti a ell. La composició és el més important en una foto.

També m'interessa que en totes les fotos de moviment hi hagi un element que sigui nítid, el moviment total, o sigui que tota la foto estigui moguda, no m'atreu.

Hi ha algun fotògraf que t'hagi influenciat especialment, per què i en què?

Un fotògraf que m'ha atret de fotografia esportiva, i que vaig seguir durant molt de

Aquell temps també em vaig subscriure, i encara continuo, a dues revistes de paper franceses: "Chasseur d'images" i "Réponses Photo".

De quin projecte o treball que hagi fet n'estàs més satisfet?

Un dels projectes que vaig trobar més complicats va ser un reportatge sobre la "petanca", resulta que has de buscar uns fons molt concrets, uns moviments que plasmin l'activitat. Per poder-lo realitzar vaig acompanyar durant uns quants diumenges una associació de petanca de Vic i els seguia en les seves trobades.

Pots explicar alguna anècdota divertida o interessant que hagi viscut relacionada amb la fotografia?

Doncs sí, precisament durant aquest reportatge de petanca. Un dia van estar a una temperatura de -6°C i com que les boles que porten són de ferro no les podien ni agafar. Van haver d'encendre un foc al mateix lloc on jugaven per poder-les escalfar, havien quedat glaçades.

Un altre dia, fotografiant el Campionat Mundial de Motocròs, que es feia a Montperler de Bellpuig (Lleida), vaig portar una escala per tenir un punt de vista més elevat de la carrera i poder superar l'aglomeració de gent. En un moment en què estava enfilat vaig caure daltabaix i es van sentir crits i aplaudiments quan van veure que no m'havia fet mal.

Amb aquesta mania meva d'emportar-me escales als esdeveniments esportius, em va passar una altra anècdota a Barcelona. Era en un campionat de Skateboards, també estava enfilat a l'escala i vaig haver d'estar tota l'estona agafat amb el braç a un fanal, per no caure.

Segueixes les innovacions fotogràfiques i si és així, a través de quins mitjans ho fas?

A mi el que m'agrada és, sobretot, remenar càmeres, objectius, tot el que es pugui tocar;

segons el Lightroom, he fet fotos amb més de 68 càmeres i he fet servir més de 108 objectius. També crec que no hi ha càmeres bones o dolentes, unes fan unes coses que altres no poden fer i, en el cas dels telèfons intel·ligents, també poden ajudar quan necessites una gran distància d'enfocament efectiu; això ho pots aconseguir amb un diafragma molt obert, com és el cas de la majoria dels telèfons intel·ligents. Igualment, m'encanten les

càmeres compactes, on pots sincronitzar el flaix a totes les velocitats, cosa que no pots fer amb una càmera d'objectius intercanviables, d'aquesta manera la distància efectiva del flaix és més gran.

Pel que fa a la informació, remeno revistes, internet... qualsevol cosa que em pugui aportar coneixements relacionats amb la fotografia. La veritat és que crec que estic al dia en tot el que surt de nou.

Quina importància té per a tu l'edició en la fotografia?

Uf, quan m'he de posar davant d'un ordinador em resulta un pal, reconec que les fotos milloren amb l'edició, però per anivellar una foto, corregir una dominant. Per mi és més com una ajuda, que com una finalitat.

Quin equip fotogràfic acostumes a utilitzar actualment?

Ara treballo amb Sony i amb Olympus, tot i que com deia anteriorment, remeno qualsevol aparell al qual pugui tenir accés.

Consideres que l'IA és una ajuda per a la fotografia o hi estàs en contra?

L'AI pot ser una ajuda molt bona i amb els anys molta gent la utilitzarà per buscar la perfecció, però a mi el que més m'agrada de la fotografia és plantejar-me-la, pensar-la, buscar el millor punt de vista. Crec que el més important és la

teva creació, la composició, l'enquadrament, la visió exclusiva d'un moment. A mi m'agrada moure'm i poder-me interrelacionar amb la gent.

Quina diferència veus entre un fotògraf professional i un amateur?

La principal diferència radica en el fet que el professional podrà accedir a molts llocs vetats al amateur per realitzar la foto, estar en els millors llocs per a poder-la fer, però està subjecte al guió que li

demani l'editorial o la firma per a la qual treballi i haurà de cenyir-se a aquest guió, mentre que l'amateur pot triar el tipus de fotografia que ell vol fer.

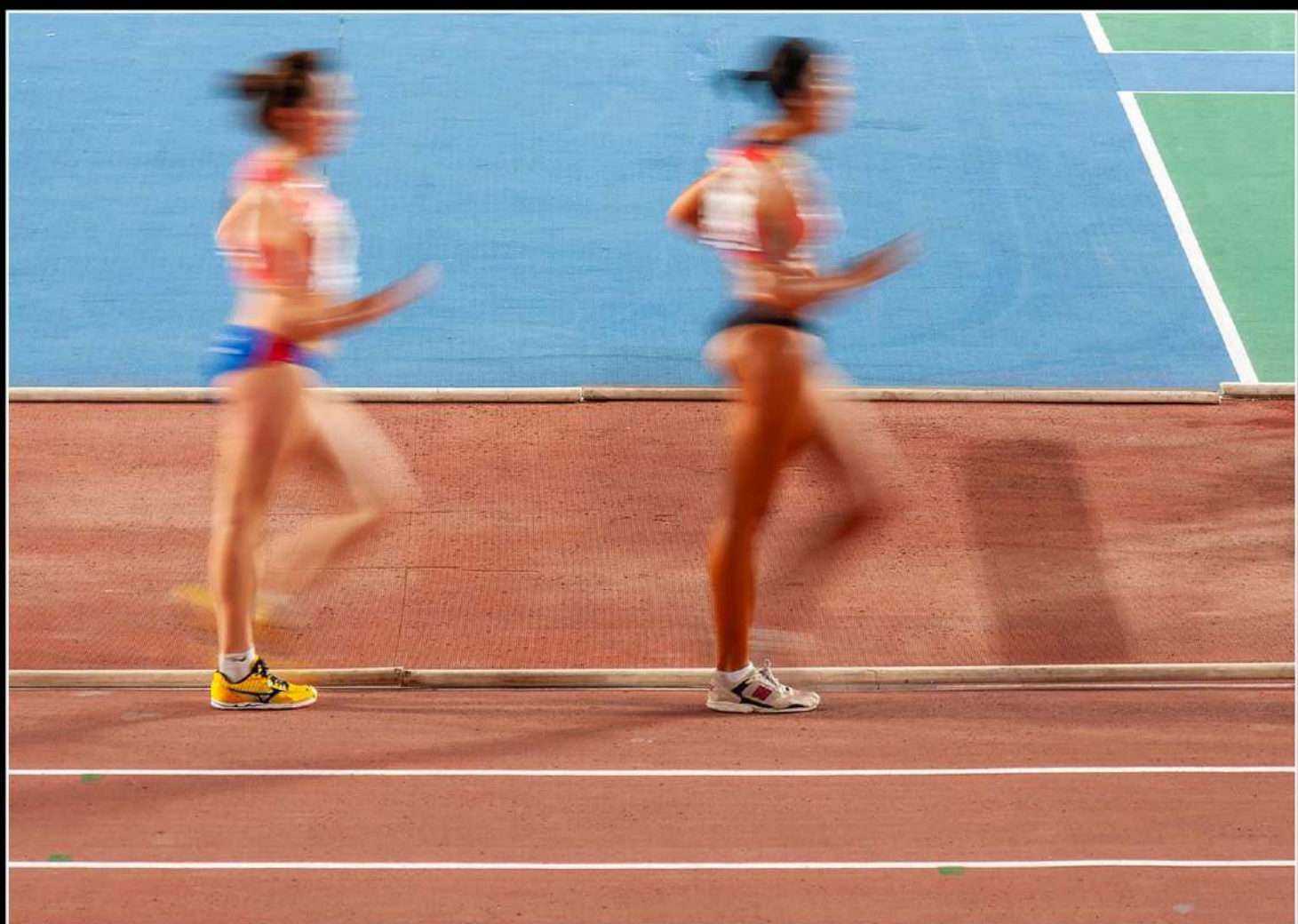
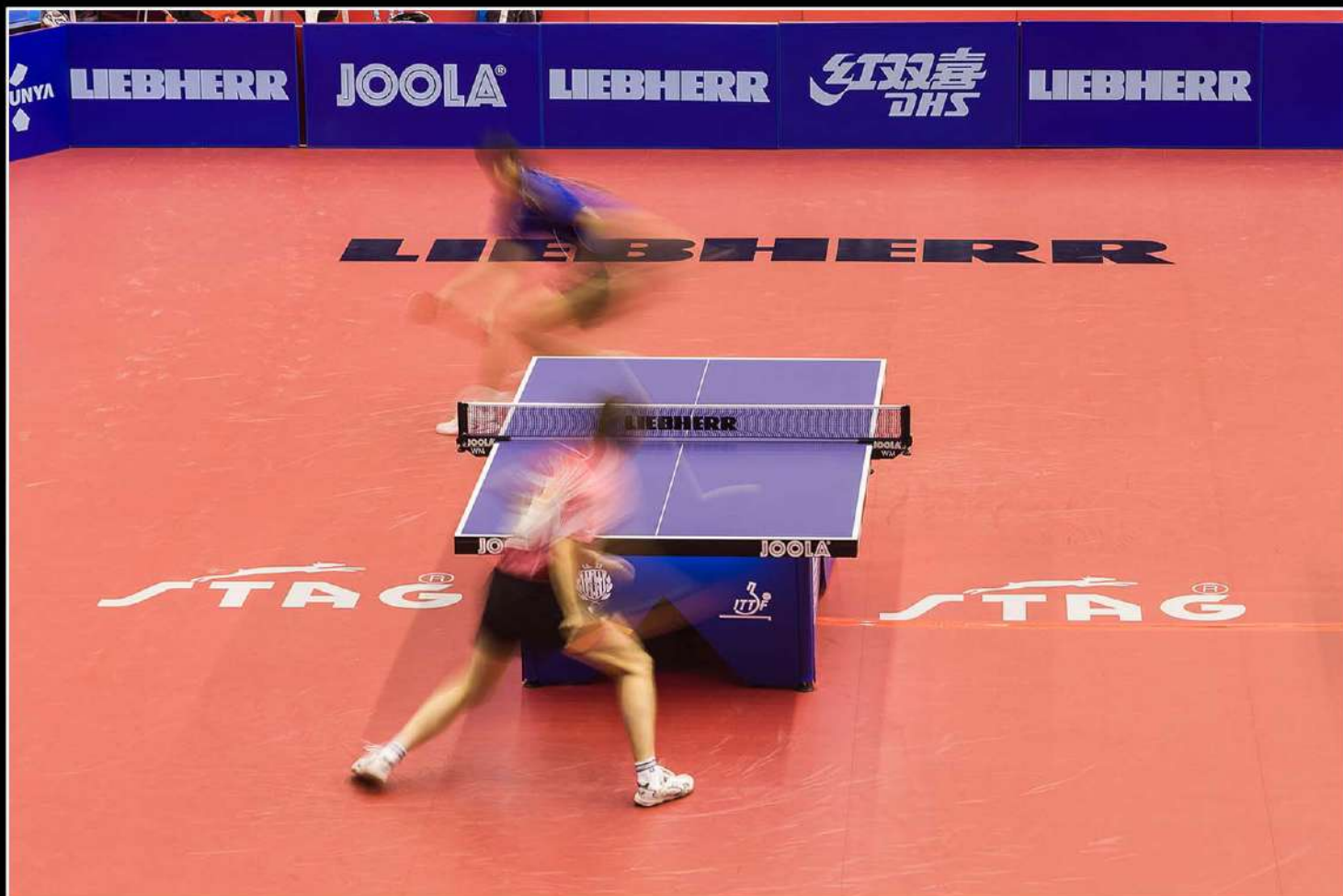
Quin consell donaries a algú que comenci en la fotografia?

Sobretot que es fixi en el fons, és essencial, perquè el personatge és fàcil de capturar, però ubicar-lo en un entorn que li doni força i realci la seva figura és el difícil.

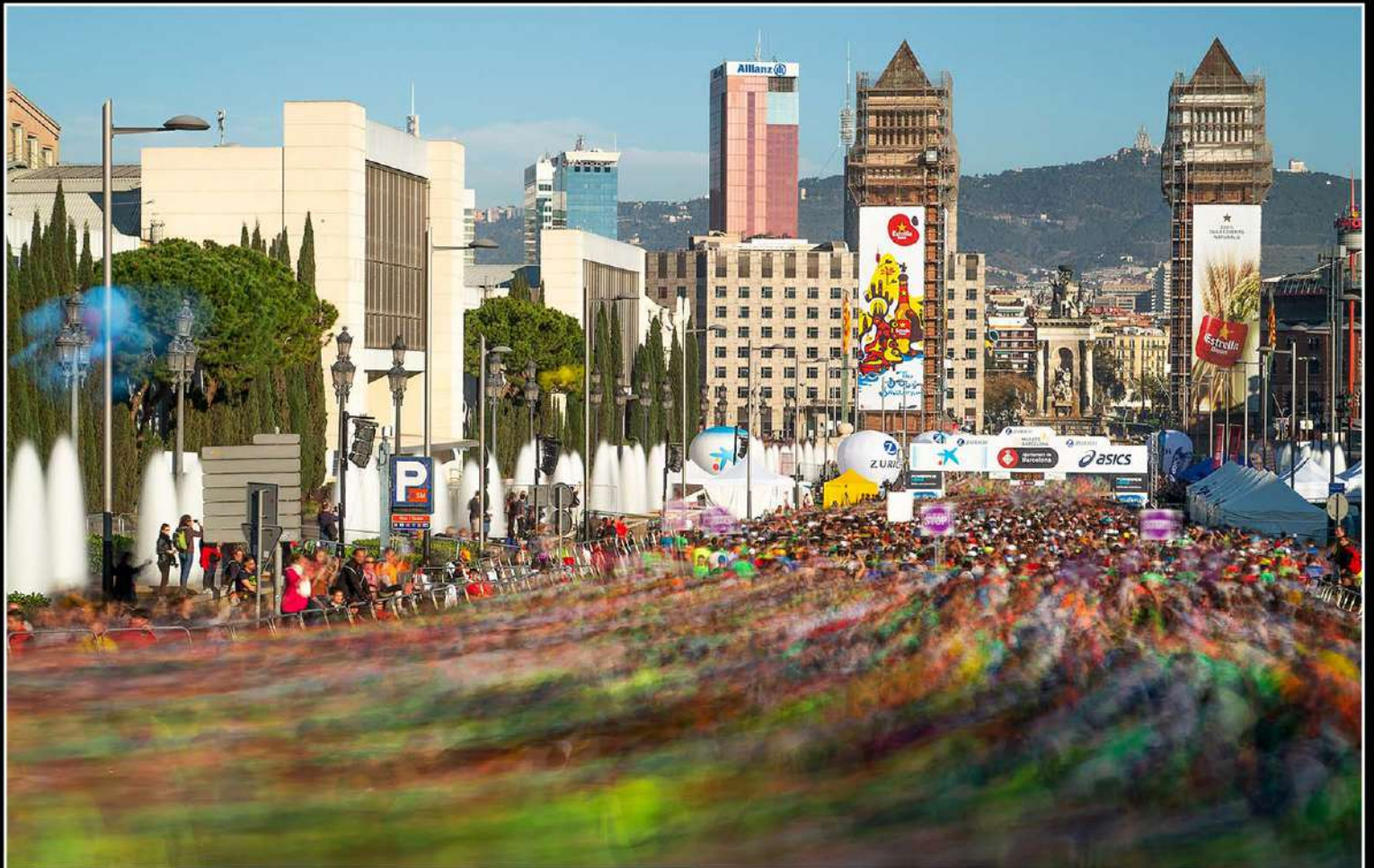
Álvaro Méndez (Photolari) i Carles Costa al Photo Forum Fest 2025

Canon Eos 6D + Sigma 14 f/2,8
ISO 800
L. Focal 14
Exposició Manual
Velocitat 1/2000
Diafragma f/6,7
GPS: 42°33' 55»N 1°38'40»E
Altitud: 2136 m

Resposta de Carles Costa per a Argindarblog.

Utilitzar un 14 mm és complicat, des del moment en què es pretén mantenir una composició concreta, en aquest cas una línia que divideixi en diagonal l'enquadrament, de manera que cadascun dels triangles contingui un element que serveixi de contrapès a l'altre.

La posició semi-estirada i panxa enlaire del fotògraf i amb el cartell tan a prop de l'objectiu, a banda de resultar molt incòmoda, fa que el més mínim moviment de la càmera canviï considerablement aquest enquadrament; si a això hi afegim que l'esquiador apareix de cop i quan menys t'ho esperes, (ja que una paret de neu n'impedeix la visió) a intervals que poden arribar a ser de fins a 15 minuts, el cansament arriba a fer efecte al cap de pocs minuts. En aquesta ocasió em vaig decidir a fer servir un trípode per fixar l'enquadrament, cosa que m'impedia poder mirar pel visor o la pantalla de la càmera. Per sort, el wifi de la 6D (hi ha qui diu que això no serveix per res) em va permetre poder veure al telèfon mòbil la imatge que fotografiaria, (amb una pantalla articulada de la càmera, també s'hauria complert aquesta funció) i encara que també es

pot disparar directament des del mòbil, vaig preferir utilitzar el disparador de flaixos Yonguo RF-602 remotament, col·locant l'emissor sobre la sabata d'una altra càmera (una 7D amb el 70-200) amb la qual cosa tenia una visió exterior del moment exacte en què volia disparar i, de passada, aprofitava per a, instants després, utilitzar aquesta 7D per obtenir una imatge totalment diferent del salt.

Naturalment, tant l'exposició com l'enfocament estaven fixats manualment per endavant.

Si a més coincideix que el protagonista és Nick Goepper, vencedor aquest mateix 2015 dels X-Games en aquesta modalitat de Slopestyle, doncs millor que millor.

XI Total Fight Masters of Freestyle
03/abril/2015 Grandvalira (Andorra)
Article de Dabid Argindar, (Argindarblog)
Entrevista feta el 2 de maig de 2015

Repte fotogràfic núm.1

Paisatge en format quadrat

Repte:

- 1) Reprensió severa.
- 2) Acció de provocar algú a un combat, un duel, etc.
- 3) Objectiu difícil que constitueix un estímul i un desafiament per a qui se'l proposa.

El lloc d'una fotografia no és un espai al núvol, al disc dur, o si és en paper, en una caixa entre centenars d'altres imatges; per això des del GFM creiem que la fotografia no s'acaba després d'il·luminar, compondre i revelar o editar. La finalitat última de l'acte fotogràfic és exposar, perquè compartir és gaudir i també millorar.

En aquesta secció, anomenada repte fotogràfic, volem mostrar la nostra manera de veure el món en forma d'imatges sense cap desafiament individual o col·lectiu. D'aquesta manera, al mot repte li deixem sols un significat, és a dir, un objectiu difícil d'aconseguir que constitueix un estímul per a qui l'afronta.

L'ordre en el qual han estat exposades les fotografies no és indicador de la qualitat de la imatge, és sols una de les opcions possibles de maquetació com en podien haver estat d'altres.

La diferència del nostre repte amb un concurs és que aquest últim es defineix com una competició entre diverses persones, obres artístiques o literàries, treballs, animals, etc., per triar el millor o els millors.

En un concurs si un guanya, uns altres perden i el nostre objectiu en aquesta secció és que guanyem tots, i per això la millor manera és no competir sinó participar.

Gaudim doncs de les nostres fotografies.

Repte fotogràfic del mes

PAISATGE EN FORMAT QUADRAT

A lliurar abans del 21/05/2025

**Es visionaran el dimecres 21 de maig.
Es farà un reel d'Instagram amb totes
o una gran part de les fotos.**

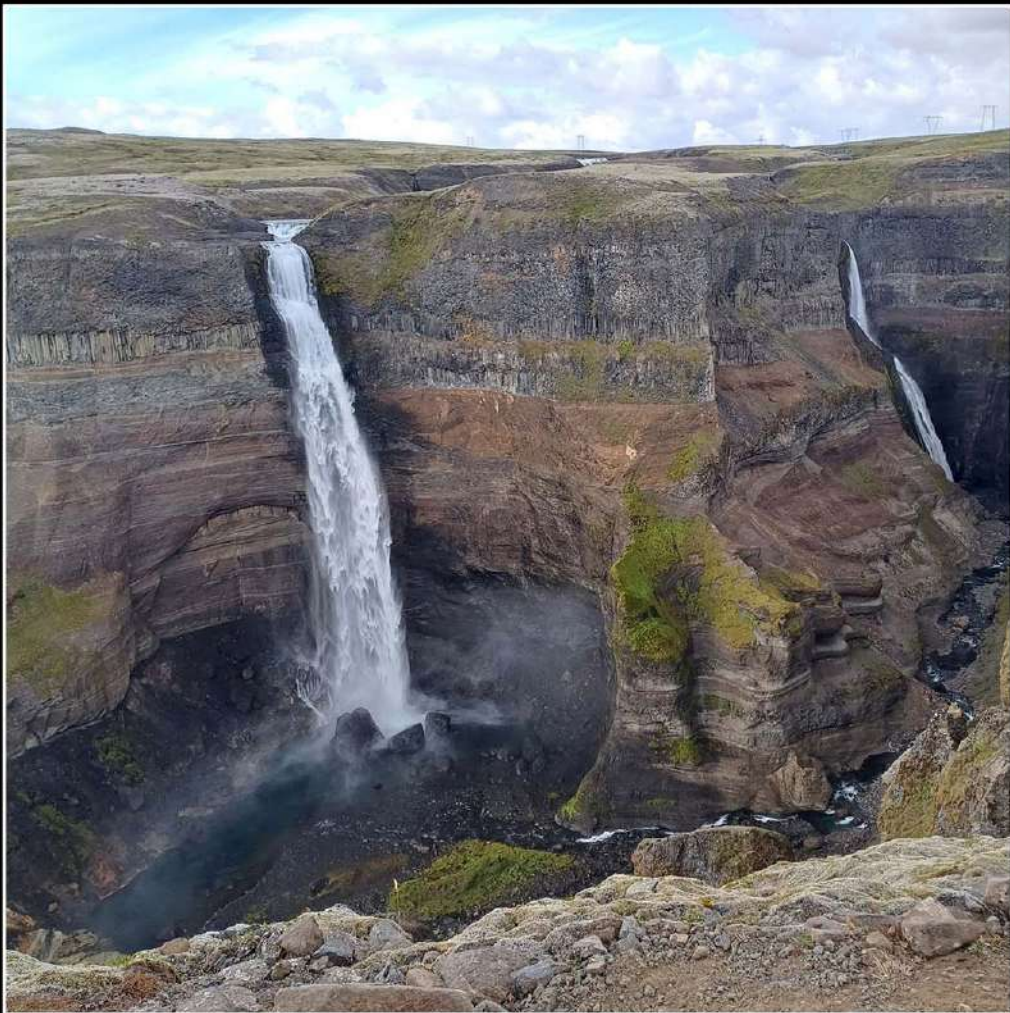
Quantes: Màxim 3 fotografies per soci
Mides : JPEG 2000 x 2000 pixels
On pujar-les: Dropbox, fotos dimecres
Títol foto: Repte_Nom_Cognom_núm (1, 2 o 3)

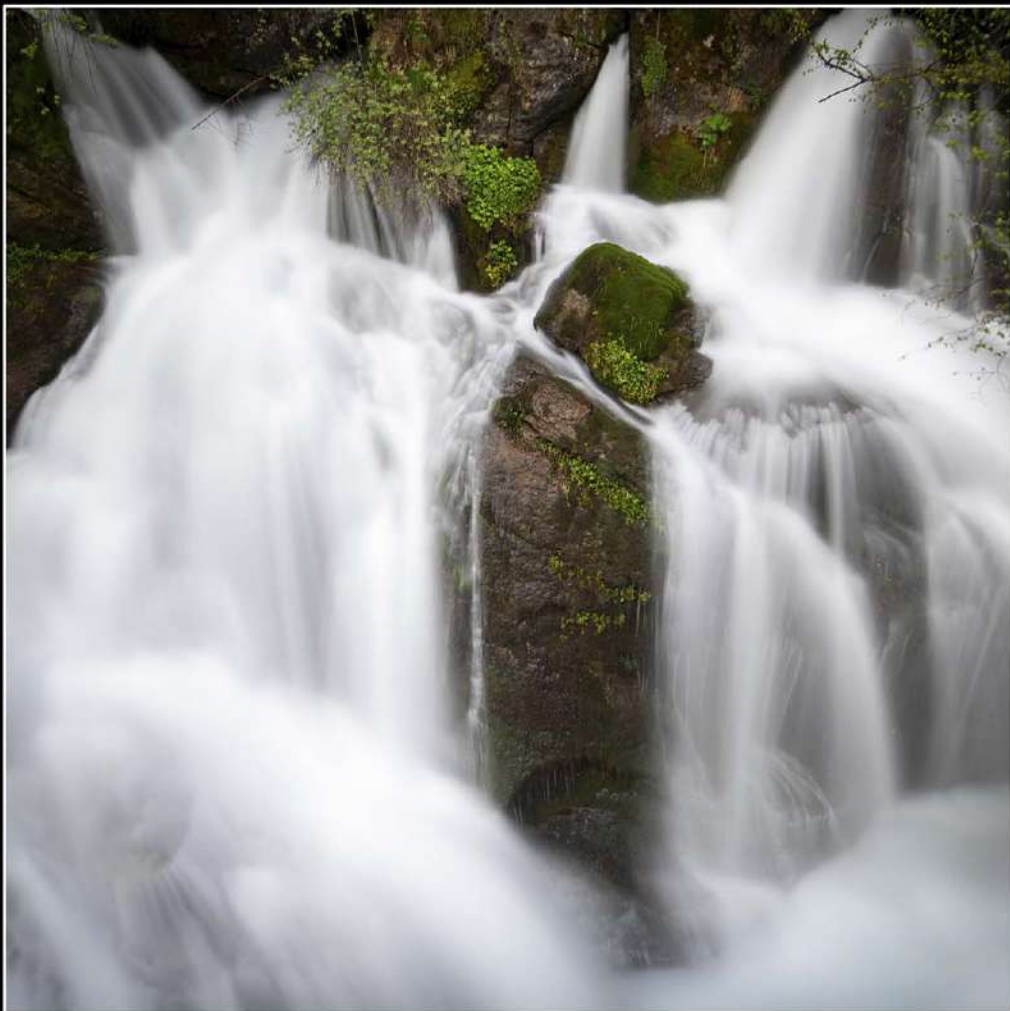
Xevi Vilaregut

Pep Redorta

Joan Pous

Montse Casas

Xavier Serra

Joan Carles Rovira

Jordi Cervera

Jacob Cabezas

Facund Pérez

Pep Pujals

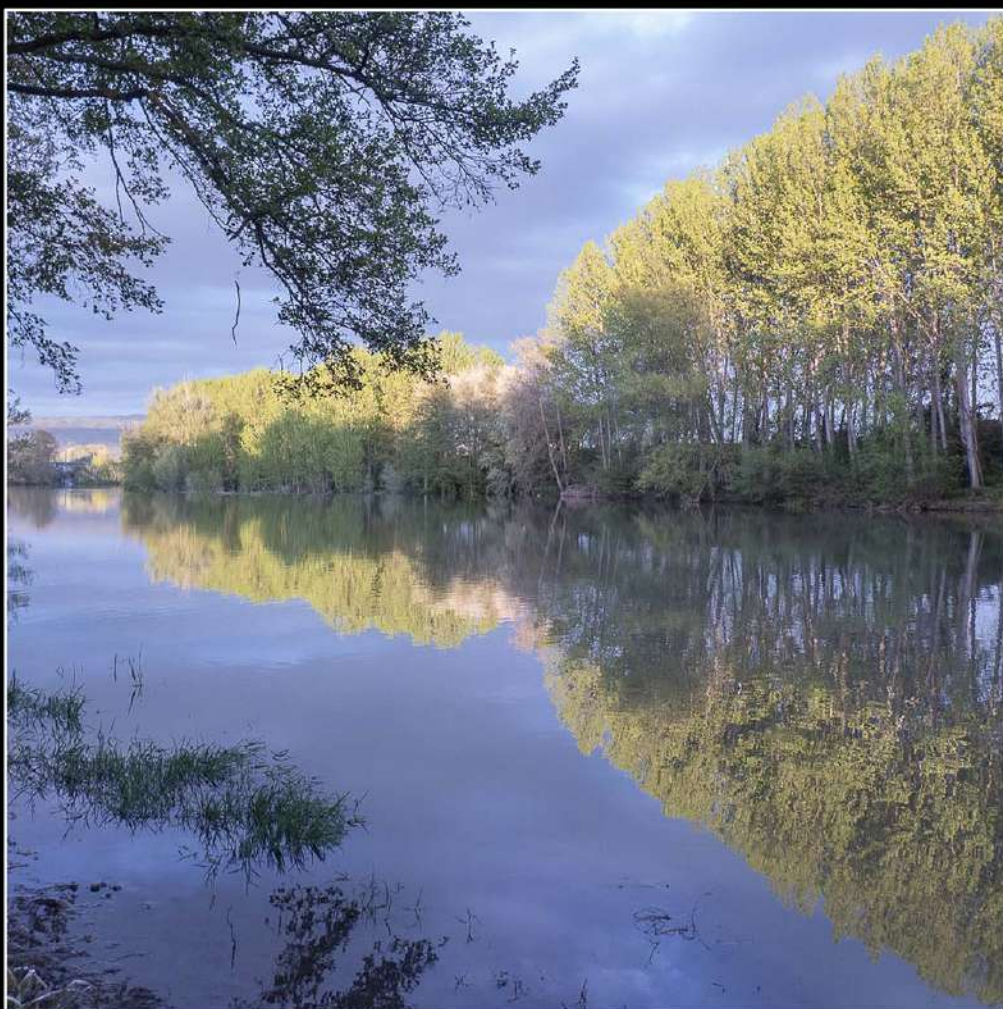
Oriol Santos

Xavier Vilariezo

Santi Terricabras

Albert Pedro

Concurs fotogràfic 12 hores de Glosa a Manlleu

© Xevi Vilaregut

“La glosa o cançó improvisada és un gènere poètic i musical que consisteix a improvisar versos a partir d'un patró mètric i de rima sobre una determinada melodia”. (Viquipèdia)

Text: Manel Pablo

Del 23 al 25 de maig Manlleu es va vestir de Glosa, la ciutat i el riu van ser testimonis el dissabte 24 de maig de diverses actuacions que van omplir de música diversos espais de la ciutat.

Paral·lelament, el GFM i l'associació Cor de Carxofa van convocar el Concurs fotogràfic 12 hores de Glosa de Manlleu amb la finalitat de documentar els esdeveniments.

El dimecres 4 de juny al Casal Boira Baixa es va fer el lliurament de premis als guanyadors i guanyadores durant la trobada habitual dels glosadors de Manlleu, organitzadors de les 12 hores de Glosa de Manlleu.

Les fotografies presentades, les finalistes i les guanyadores, es troben en aquesta galeria:

<https://www.xevivilaregut.com/galleries/espectacles/glosa/12h/concurs12h/>

Foto: Alba Villariezo

Participants de la XVIIª edició de la Glosa 2025, a Manlleu

PREMI A LA MILLOR COL·LECCIÓ: MONTSE CASAS

Carles Costa

Aina Rossinyol

Manel Pablo

Preguntem a Immaculada Tubau, una de les persones més significatives de La Glosa a Osona.

Immaculada, com van anar les 12 hores de La Glosa a Manlleu?

Va anar espectacular, estem molt contents perquè ens va venir gent de tots els Països Catalans i la gent es va sentir molt acollida, els va encantar la presentació de les entitats de Manlleu, després els del casal Boira Baixa van fer un castell de focs...

En total vam ser aproximadament unes 250 persones, hi ha gent que només van venir al matí, altres a la tarda, hi ha gent que només va treure el cap una estoneta.

L'any que ve on toca?

Tocaria a les Illes, i es va dir Pollensa, però

podria ser qualsevol altre lloc.

Com es reparteixen els llocs?

És una vegada cada entitat, hi ha una entitat a Mallorca, una a Menorca, llavors n'hi ha una al Principat, tenim a baix a l'Ebre, després hi ha Catalunya Nord i el País Valencià; Mallorca, Menorca i el Principat anem fent rotacions... Ara tocaria a Mallorca, després a Menorca i de nou el Principat.

Després de refrescar-nos i glosar una mica es va passar al lliurament de premis.

El premi a la millor col·lecció va ser per a la Montse Casas i a continuació els tres premis a una bona fotografia els van rebre Carles Costa, Aina Rossinyol i Manel Pablo.

Montse Casas

Carles Costa

Aina Rossinyol

Manel Pablo

Per: Alba Villariego

Instagram

Avui en dia la imatge juga un paper important i primordial a la nostra societat. La fotografia és utilitzada com un mitjà d'expressió per comunicar idees, pensaments, per transmetre sentiments... i, gràcies a l'aparició de les xarxes socials, també per fomentar la relació i la socialització entre persones.

Instagram és un bon exemple de com les xarxes socials han contribuït a fer de les imatges un element imprescindible per connectar persones de qualsevol lloc del món.

L'Instagram del Grup Fotogràfic Manlleu (@gfmanlleu) va fer la seva primera publicació el 3 de març de 2016, per recordar la visita de Hannu Hautala i Oriol Alamany. Des d'aleshores, s'hi han anat compartint imatges i vivències de tota mena. És un fet, però, que els últims anys hem utilitzat el nostre Instagram sobretot com a taulell informatiu d'activitats i conferències que hem anat fent. Ara, però li volem fer un tomb i fer-lo més actiu amb la participació de tots els socis i sòcies donant a conèixer algunes de les seves imatges al nostre perfil d'Instagram.

Què hi trobarem a partir d'ara?

A més de les conferències i activitats que s'organitzin, també hi trobarem petits reportatges de les sortides fotogràfiques i dels reptes fotogràfics així com una mostra d'imatges dels nostres socis.

Projectes recents del nostre Instagram:

- *Reels* amb resum de les sortides realitzades per socis del grup, per exemple les imatges d'aquesta pàgina.

Sortida a GALLOCANTA

Sortida a LLUM BARCELONA

8M Dones del GFM

Durant les dates pròximes al 8 de març, les dones del grup van mostrar algunes de les seves imatges més especials per donar-se a conèixer. El 8 de març es va fer un *reel* com a resum, de totes les dones que van participar en el projecte.

Repte del mes.

Repte del mes. S'ha iniciat un projecte nou en el qual cada mes es planteja un repte fotogràfic on cada soci hi pot aportar 3 fotografies. A finals de mes es fa el visionat i s'escullen les fotos que més agraden de cada soci i aquestes es publicaran a Instagram en format de *reel*.

Socis del grup

Aquest és un nou projecte que pretén donar a conèixer tots aquells socis que hi vulguin participar, tot mostrant les seves fotos relacionades amb una temàtica concreta. Hem començat pel "motor". Quina serà la següent temàtica?

Com funciona Instagram i què hem de tenir en compte?

Instagram té diferents funcionalitats:

- **Post** → és una imatge o vídeo que queda al perfil (màxim 10 fotos en un carrusel). S'hi pot afegir text, etiquetes, ubicació, música i esmentar-hi persones.

- **Carrusel** → conjunt de màxim 10 fotos en una sola publicació, es poden veure desplaçant la imatge lateralment.

- **Reels** → vídeos curts (màxim 90 segons).

- **Stories** (històries) → publicacions de fotos o vídeos (durada de 15 segons) que són visibles durant 24h, després desapareixen. S'hi poden posar filtres, música, enquestes, enllaços....

- **Highlights** (històries destacades) → permet guardar les històries publicades en carpetes (per interès, viatges....), es situen sota la bio del perfil.

- **Pin** → possibilitat d'ancorar una publicació perquè quedi al principi del perfil.

Consells per l'ús d'Instagram:

- Escull aquelles imatges que creguis que poden transmetre una emoció.

- Escriu un text que ajudi a fer pensar, entendre la imatge...

- Utilitza etiquetes (*hashtags*) relacionades amb la temàtica (#gfmanlleu)

- No t'oblidis de mencionar el grup @gfmanlleu perquè puguem compartir les teves imatges al nostre perfil.

Us animem a participar en totes aquestes iniciatives per fer créixer el nostre grup fotogràfic i estendre la nostra passió per la fotografia i la imatge.

Volem que aquest espai sigui una finestra oberta a la creativitat, a la mirada personal de cadascú i, sobretot, un reflex de la passió que compartim per la imatge. Junts, farem créixer una comunitat viva, entusiasta i inspiradora. T'hi sumes?

ACTIVITATS INTERNES GFM

Calendari Manlleu 2026

Vols participar?

Objectiu:

13 fotografies horitzontals per il·lustrar el calendari de Manlleu 2026.

Tema:

Fotografiar el municipi de Manlleu i la seva biodiversitat intentant captar l'estil del fotògraf finès Hannu Hautala.

Com ho puc fer?

Preguntant des dels canals habituals del GFM, whatsapp, mail, o a les reunions dels dimecres a Can Puget.

Fins quan puc lliurar fotos?

El calendari comprèn les quatre estacions de l'any així que caldria fotografiar des d'ara mateix. El termini finalitzarà el 15 de setembre.

Espai d'intercanvi

A partir del pròxim número de la revista s'obrirà un espai per a facilitar la compravenda i l'intercanvi de material fotogràfic.

Com publicar-ho?

Enviant un correu a hola@gfmanlleu.cat i nosaltres ho publicarem al següent número de la revista.

Concursos

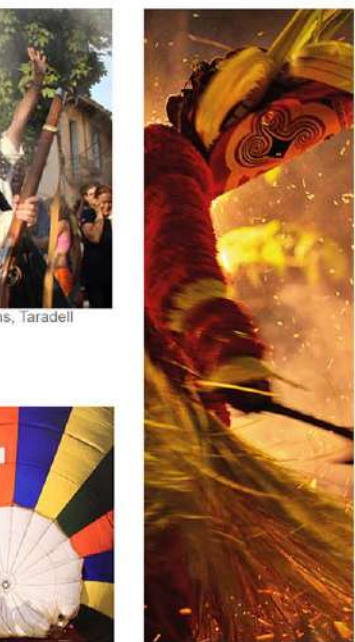
Primer premi 2014: Bernet Cedó, Toca-Sons, Taradell

3r premi "Camins de Vent": "Infant-1" de Ma Teresa Closes, Igualada

Millor sèrie: Joan Pous VIII Rai-li fotogràfic de Sant Joan de les Abadesses

concurso contest 17th PHOTOLAR

fiestas y tradiciones de todo el mundo

¡Bienvenidos a la 17th edición de nuestro concurso de fotografías, PHOTOLAR, donde uniendo genio y arte el autor de las fotos imagina que fusiona su mundo personal con el mundo.

La temática de este concurso es "FIESTAS Y TRADICIONES". Buscamos imágenes que transmitan la esencia de tradiciones o celebraciones por todo el mundo.

Tendrá hasta el próximo 31 de Julio de 2025 para enviarnos a calendar@graficaslar.es tus fotos en formato horizontal.

Se otorgará un premio de 400 euros y una importante mención de honor al ganador. Los ganadores serán seleccionados por un jurado profesional.

Indicamos en el momento de cada imagen el mes para el que queremos que sea la foto. ¡Importante, una sola fotografía por cada mes. 12 imágenes en total y todas en formato horizontal.

Un año más queremos mostrar y hacer que los derechos de autor de las fotos enviadas sean y estén siempre garantizados. Para ello, cada foto que se envíe, podrá ser usada en forma de imagen de descarga, en baja resolución y con marca de agua.

Puedes consultar las bases en photolar.net o en nuestros RSS.

celebrations and traditions worldwide

Welcome to the 17th edition of our contest, PHOTOLAR, where only a single winner will be the author of the better pictures that will fuse their own photo with the world.

The subject for this contest will be "CELEBRATIONS AND TRADITIONS".

We look for images that convey the essence of traditions or celebrations worldwide.

Send 12 images or no. to calendar@graficaslar.es or calendar@graficaslar.es indicating the month proposed for the image in the first line of each photograph (June 2025 or 2026). You must send your 12 pictures before July 31st 2025.

The winner will be awarded a 400 € prize, and their name will be published in the 2025-26 PHOTOLAR calendar.

We want to highlight explicitly that the copyright of the pictures is always theirs.

Files sent for the July contest will be the most appropriate to be used in the calendar. Double or Google Drive is the resolution of even with their personal material. Please remember that orientation must be landscape (not) the pictures.

More information and contest rules can be found at photolar.net or in our RSS feeds.

Setembre

06

I Concurs Nacional Foto. l'illa de La Tordera

Info: <https://www.federaciodefotografia.cat/concurs/1r-concurs-nacional-lilla-de-la-tordera> Drets de participació: 15€

Temes:

- A. Lliure color
- B. Lliure monocrom

14

Concurs internacional del Collsacabra

Info: <https://lesquirol.cat/ca/noticies/oberta-la-convocatoria-del-cfic-2025>

Temes:

- A. Paisatge del Collsacabra
- B. Gent de la terra (retrats)
- C. Patrimoni del Collsacabra (Material i immaterial)
- D. Flora i fauna del món (internacional)
- E. Tema proposat "L'Ocàs dels Drets" (internacional)

Juny

14

Rai-li Sant Joan de les Abadesses

Inscripció gratuïta

3 temes que es lliuraran al Camp Base

Info: <https://www.gfabadesses>

15

Concurs de fotografia del Berguedà

Inscripció gratuïta

Info: <https://www.bergueda.cat/concursfotografia/>

Temes:

- A) El Berguedà
- B) Festes populars berguedanes
- C) Millor foto de Guardiola de Berguedà

24

Concurs de fotografia Rociera 2025

Inscripció gratuïta

Info: <https://agrufotosantadria.cat/concurs-fotografia-rociera/>

- A) Romiatge del Rocío
- B) Catalunya confrare
- C) Fira d'Abril catalana
- D) Cultura Andalus al món.

30

Concurs de foto de la construcció

Inscripció gratuïta

Info: <https://es.archsconstructora.com/concurs-fotografia>

Tema:

Qualsevol fotografia del procés de construcció.

Juliol

06

Concurs estatal flaix de festa major

Inscripció gratuïta

Info: <https://flashgelida.fotogenius.es/>

temes:

Lliure (b/n), activitat humana (color), i edificis municipals de Gelida.

13

Igualada Balloon Festival

Info: <https://www.ebf.cat/index.php/ca/activitats/concurs-de-fotografia>

Tema:

Fotografia de Globus a Igualada

25

Premi de fotografia Procopi Lluçà

Drets de participació: 30€ / 35€

Info: <https://www.cefoto.es/concurso/premi-de-fotografia-procopi-llucia-2025>

31

Festes i tradicions de tot el món

Inscripció gratuïta

Info: <https://graficaslar.es/index.php/photolar>

Tema: Elaboració de 12 imatges per a fer el calendari de 2026

Agost

24

Taradell, memorial Lluís Tumeu

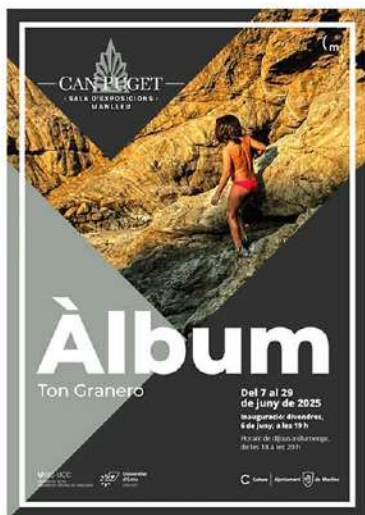
Inscripció gratuïta

Concurs:

- A) Instagram
- B) Memorial Lluís Tumeu

A l'hora de tancar la revista no hi ha informació actualitzada. Es preveu que el Toca-Sons serà el 23 i 24.

Agenda

Gil Bosch

Weston

Casulá

Juliol

07 "Les Rencontres de la photographie de Arles"
07/07 a 05/10
Festival de fotografia
Tallers, estades de cap de setmana, exposicions,
Arles.

18 Agnès Varda
18/07 a 08/12
Lloc: CCCB
Fotògrafa, artista i cineasta.

23 EXPERIMENTAL
23/07 a 27/07
Festival de fotografia experimental.
Activitats de pagament.
18 conferències i 21 exposicions gratuïtes.

Juny

27 Visions expandides
Fins al 20 d'agost
Man Ray, Dora Maar, László
Moholy-Nagy... CaixaForum,
Barcelona.

30 Cristina García-Rodero
Fins al 21 de juny
"Amb la boca oberta"
Galeria SELTZ, Barcelona.

21 Francesc d'A Galí
21/05 a 14/09
Museu Nacional d'Art de Catalunya
El mestre invisible
Fotògraf (1880-1965)

30 Lumínic, festival fotografia Sant Cugat
30/05 a 13/07
Info: <https://es.luminicfestival.com/>
Exposicions, Mercat, Conferències...

06 Louis Stettner (1922-2016)
Fins al 15 de setembre.
Centre de fotografia Kbr
Barcelona.

06 Paz Errázuriz
Fins al 15 de setembre.
Centre de fotografia Kbr
Barcelona.

07 Ton Granero
Fins al 29 de juny
Àlbum
Sala d'Exposicions Can Puget
De dijous a diumenge de 18 a
20h, Manlleu.

11 Edward Weston
11/06 a 31/08
Espai KBr, Barcelona
Fundació Mapfre.
Fotògraf artístic americà s.XX

11 Joan Andreu Puig Farran
11/06 a 31/08
Espai KBr, Barcelona
Fundació Mapfre
"La dècada convulsa" (1929-1939)
Fotògraf documentalista

11 Carmo Casulá
11/06 a 21/07
Fundació Vila Casas,
Can Framis, Barcelona
"Al natural"
Fotografia d'espais naturals.

27 Exposició d'Esports
27/06 a 31/07
CC Joan Triadú, Vic
Autor: Gil Bosch
Organitza: Tres-e-u VicClic

FES-TE SOCI DEL GFM

Si t'agrada la fotografia i tens ganes de passar-t'ho bé, vine a Manlleu.

Les tarifes actuals són:

-Quota individual: 20€ (anual)

-Quota familiar: 30€ (anual)

Contacte:

hola@gfmanlleu.cat

PASSIÓ PER LA FOTOGRAFIA

Promou la fotografia en tots els seus àmbits: paisatge, retrat, *street photography*, macro, nocturna, fotografia de natura..., fent tallers, conferències, concursos i sortides. Ens reunim cada dimecres a Can Puget.

SEGUEIX-NOS A LES NOSTRES XARXES

Amb la col·laboració de:

Cultura

Ajuntament

de Manlleu